

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทที่ 2 จะนำเสนอเกี่ยวกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัยรายละเอียดในบทนี้จะประกอบด้วย ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิผลในการเรียน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิดในการวิจัย และนิยามศัพท์ปฏิบัติการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายของสัมฤทธิผลทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ หรือความสามารถที่ได้รับจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลของการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางด้านสติปัญญา และทางด้านร่างกาย จึงจะทำงานนั้นประสบความสำเร็จ

การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญา (intellectual factors) เพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์ประกอบทางสติปัญญา (non-intellectual factors) องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้ดัดให้ habitats ทาง ส่วนของค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก เช่นกัน ซึ่งได้แก่ ทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการเรียน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคุณเพื่อน การศึกษาของบุคคล เป็นต้น (อกกัญญา อิงอาจ, 2548, หน้า 146)

นักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายของสัมฤทธิผลหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้อย่างหลากหลายเช่น

อุบลวรรณ ม้าอ่อน, 2537:13 “ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการสามารถทางร่างกาย หรือสมอง ซึ่งอาจพิจารณาได้จากคะแนนสอบที่กำหนดให้ หรือคะแนนที่ได้จากการที่ครูมอบให้ หรือทั้งสองอย่าง

อกกัญญา อิงอาจ (2548, หน้า 46) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญา (intellectual factors) เพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์ประกอบทางสติปัญญา (non-intellectual factors) องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยที่สำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ หรือสัมฤทธิผลทางการเรียน เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึง

ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายทาง ส่วนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาเกื้อหนุนให้เกิดต่อผลลัพธ์ทางการเรียนมากเท่านั้นเดียวกัน ได้แก่ ทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการเรียน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการสอน เพื่อน การศึกษาของบิดา-มารดา เป็นต้นไป

นอกจากนี้ อภิญญา อิงอาจ ได้สรุปความหมายของผลลัพธ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลลัพธ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้ สามารถใช้ความรู้ในการแก้ปัญหา ในการคิดสร้างสรรค์ และการศึกษาค้นคว้า และสามารถวัดผลลัพธ์ทางการเรียนได้จากแบบทดสอบวัดผลลัพธ์ทางการเรียน

มนตรารัตน์ ชูพินิจ (2540,หน้า 13) ให้ความหมายผลลัพธ์ทางการเรียน คือ ความสำเร็จในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของคะแนน หรือเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยแบบทดสอบ

กุลวีดี ตรีyananท (2536) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา เช่น การปรับตัว สภาพทางบ้าน ความสนใจ ความมุ่งหวัง ทัศนคติที่มีต่อสถาบัน วิชาที่เรียน และอาจารย์ผู้สอน ต่างมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียน การศึกษาว่ามีองค์ประกอบทางด้านใดบ้างที่มีส่วนเสริมสร้างผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียน ได้ใช้สkillภาพของตนเองให้เกิดการเรียนรู้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา โดยได้แบ่งองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาเป็นองค์ประกอบทางด้านส่วนตัว องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ องค์ประกอบทางด้านการเรียน องค์ประกอบทางด้านการปรับตัว และองค์ประกอบทางด้านปัญหาส่วนตัว

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ (2532, หน้า 9) กล่าวถึงอเล็กซานเดอร์และชิมมอนส์ ที่ได้เสนอรูปแบบของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลทางการศึกษา ซึ่งวัดได้ในรูปของผลลัพธ์ทางการเรียน โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนประกอบด้วย ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม คุณลักษณะของสถานศึกษา คุณลักษณะของเพื่อน สภาพชุมชน กิจกรรมนอกสถานศึกษา และเชาว์ปัญญา

ไพบูล หวานนิช (2526 อ้างถึงใน มนตรารัตน์ ชูพินิจ, 2540, หน้า 13) กล่าวว่า ผลลัพธ์ทางการเรียน หรือ ผลลัพธ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคล อันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์

บลูม (1976,p. 167-176) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียน ประกอบด้วย พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด (ความถนัด ทักษะ และความรู้พื้นฐานเดิม) ซึ่งอธิบายผลลัพธ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 50 คุณลักษณะด้านจิตพิสัย (แรงจูงใจ ความสนใจ เจตคติต่อวิชาฯ) ซึ่งอธิบายผลลัพธ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 25 และคุณภาพทางการสอน (การได้รับ

คำแนะนำ การมีส่วนร่วม การเสริมแรง การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตอนของกระทำได้ถูกต้อง หรือไม่) ซึ่งอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 25

แม็คดอกอช (1963, ข้างต่อไป กฎวัด ตรีบานันท์, 2536, หน้า 6) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล และการทำงานอย่างจริงจังเท่านั้น หากแต่ยังขึ้นอยู่กับวิธีการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญาและความสามารถทางสมองประมาณร้อยละ 50-60 ขึ้นอยู่กับความพยาบาลและวิธีการศึกษาร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับโอกาสและลักษณะเด่นๆ ร้อยละ 10-15

เคลาส์ไมเออร์ (1961,p. 28-29) พบว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วยคุณลักษณะของผู้เรียน คุณลักษณะของผู้สอน คุณลักษณะทางภาษา พฤติกรรมระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน คุณลักษณะของกลุ่ม และแรงจูงใจภายนอก โดยในส่วนของคุณลักษณะของผู้เรียนประกอบด้วย ภูมิหลังทางครอบครัวและสังคม อายุ เพศ ลักษณะทางจิตใจ (ความสนใจทัศนคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพ) ความพร้อมทางภาษา (ความสามารถทางทักษะ หรือสุขภาพ) และความพร้อมทางสมอง (สติปัญญา ความสามารถทางด้านความรู้ ความคิด และพื้นฐานความรู้ เดิม)

โดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับของผลความสำเร็จผู้เรียนที่เกิดจากเหตุแห่งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและ/หรือองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ซึ่งสามารถวัดจากคะแนนในการทำแบบทดสอบและ/หรือคะแนนที่ได้จากการที่ได้รับมอบหมาย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถจัดเป็นองค์ประกอบต่างๆ ได้ 4 องค์ประกอบด้วยกัน คือ (1) องค์ประกอบด้านสถานภาพของนักศึกษา (2) องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคม และ (3) องค์ประกอบด้านทัศนคติและพฤติกรรมซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่เกี่ยวกับสติปัญญาและไม่เกี่ยวกับสติปัญญา โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านสถานภาพของนักศึกษา

1.1 เพศ

เพศถือเป็นลักษณะเฉพาะแต่กำหนดอย่างหนึ่ง ในหลายสังคมมีการแบ่งชั้นทางสังคมระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ซึ่งลักษณะนี้อาจทำให้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เคลาส์ไมเออร์ (1961 ข้างต่อไป มนตรารัตน์ ชูพินิจ, 2540, หน้า 14) กล่าวว่า เพศมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษาของชูเกียรติ โพนแก้ว (2547) พบว่า เพศมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียน ในคณะที่กุลวัติ ตรีyananท' (2536) คณิตฯ นิจจรัลกุล (2543) และศุภ โฉก โภขดุล (2545)
พบว่า เพศไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 สาขาวิชาที่กำลังศึกษา

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2543) พบว่านักศึกษาต่างคณะกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เหมือนกัน โดยนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และรัฐศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างสูง ศุภ โฉก โภขดุลย์ (2545) พบว่า ภาควิชาสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือนักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรี 4 ปี ชั้นปีที่ 2 (รุ่นเข้าเรียนปี 2549)

- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์

เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้ได้เรียนวิชาการบัญชี 1 และการบัญชี 2 ซึ่งเป็นวิชานั้นคับ
มาแล้วในปีการศึกษา 2549

1.3 ระดับคะแนนวิชาการบัญชี

ระดับคะแนนวิชาบัญชี หมายถึง ระดับเกรดวิชาการบัญชี 1 (3521101) ซึ่ง
นักศึกษาทุกคน ได้เรียนวิชานี้มาแล้วในภาคเรียนที่ 1/2549

ในการศึกษาระดับนี้ได้แบ่งระดับคะแนนออกเป็น 8 ระดับ โดยอ้างอิงตาม
หลักเกณฑ์ในการตัดเกรดของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้

- A = 80-100
- B⁺ = 75-79
- B = 70-74
- C⁺ = 65-69
- C = 60-64
- D⁺ = 55-59
- D = 50-54
- E = 0-49

1.4 ข้อมูลการศึกษาในอดีต

1.4.1 สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันศึกษาเดิม

การรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จะเปิดรับให้นักศึกษาเข้า
สอบเป็นสำคัญ ในปีก่อนนักศึกษาที่จบจากสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งค่อนข้างมีความหลากหลาย สาขาวิชาที่

สำเร็จจากสถาบันเดิมอาจมีผลต่อการเรียนของนักศึกษาได้ ในการศึกษาครั้งนี้ สาขาวิชาเดิมได้แก่ สาขาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า โดยกำหนดไว้ดังนี้

- วิทย์-คณิต
- ศิลป์-ภาษา

1.4.2 ผลการเรียนจากสถาบันการศึกษาเดิม

ผลการเรียนจากสถาบันศึกษาเดิม หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาในระดับชั้นที่จบมาก่อนมาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา มนثارัตน์ ชูพินิจ (2540, หน้า 72) ชูเกียรติ โพนแก้ว (2547) พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมตอนเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วัฒลักษณ์ อัตชสีรวงศ์ (2538, ข้างถึงใน มนثارัตน์ ชูพินิจ, 2540, หน้า 16) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนในมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของสมิตร สมานมิตร (2515) จันทร์ ติยะวงศ์ (2523) วิโรจน์ ลิ่มสกุล (2543) อกิญญา อิงอา (2548) พบว่า เกรดเดิมมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการศึกษานี้ได้แบ่งเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถาบันการศึกษาเดิมออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- ต่ำกว่า 2.00
- 2.01-2.50
- 2.51-3.00
- 3.01-3.50
- มากกว่า 3.51

2. องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคม

ที่พักอาศัยในปัจจุบัน

เนื่องจากนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาอาจเป็นนักศึกษาในพื้นที่ หรือเป็นนักศึกษาต่างถิ่น ดังนั้น ที่พักอาศัยอาจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแบ่งลักษณะที่พักดังนี้

- หอพัก
- บ้านตัวเอง
- บ้านญาติ

3. องค์ประกอบด้านทัศนคติและพฤติกรรม

3.1 ทัศนคติต่อการเรียน

ทัศนคติต่อการเรียน หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน การยอมรับคุณค่าทางการเรียน ตามแนวคิดของ บรรวน์ และ ไฮล็อกซ์ เมน ทัศนคติต่อการเรียนมี 2 องค์ประกอบ คือ การยอมรับในตัวผู้สอนและการยอมรับในคุณค่าของการศึกษา (พิพวรรณ กมลพัฒนาณัณฑ์, 2543, หน้า 83)

กลิต อังศุนิจ (2548) พบว่า ปัจจัยด้านการกำกับตนเองในการเรียนและการรับรู้ ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ พรพิพิช ไชยลาก (2536) เจตคติต่อการเรียน ความรับผิดชอบมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่พิพวรรณ กมลพัฒนาณัณฑ์ (2543) พบว่าทัศนคติในการเรียนของผู้เรียนและการยอมรับ คุณค่าทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการศึกษานี้ได้ใช้ข้อคำถามเพื่อวัดระดับของทัศนคติต่อการเรียนทั้งหมด 6 ข้อ ประกอบด้วย

- วิชาบัญชีเป็นวิชาที่มีเนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก
- วิชาบัญชีสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง
- วิชาบัญชีเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการท่องจำมากกว่าการใช้ความเข้าใจ
- วิชาบัญชีเป็นวิชาที่เรียนยากเนื่องจากผู้เรียนไม่มีพื้นฐานมาก่อน
- วิชาบัญชีมีประโยชน์นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- วิชาบัญชีมีประโยชน์ เมื่อบนออกไปทำงาน

3.2 พฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชี

พฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกอย่างสม่ำเสมอในการเรียนวิชาต่าง ๆ มีการวางแผนและจัดการเรื่องเวลาและเนื้อหาที่เรียน ตามแนวคิดของ บรรวน์ และ ไฮล็อกซ์ เมน นิสัยการเรียนมี 2 องค์ประกอบคือ (1) การหลีกเลี่ยงต่อการผัดเวลา หรือการจัดการเกี่ยวกับการจัดการเวลา เช่น พฤติกรรมเกี่ยวกับความพยายามในการทำงาน การวางแผนการเรียน การจัดระบบการเรียน และการจัดสรรเวลา และ (2) วิธีการทำงาน เช่น พฤติกรรมในการใช้เวลาในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีทักษะในการเรียน เช่น พฤติกรรมในการใช้เวลาในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีทักษะในการเรียน เช่น การอ่าน การท่องจำ การบันทึกย่อ การทำงานและการทำงานบ้าน การทบทวนบทเรียน การใช้ห้องสมุด การเตรียมตัวสอบ และการทำข้อสอบ (พิพวรรณ กมลพัฒนาณัณฑ์, 2543, หน้า 83,90)

อภิญญา อิงอาจ (2548) พบว่า นิสัยในการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่นเดียวกับพิพวรรณ กมลพัฒนาณัณฑ์ (2543) วิโรจน์ ลิ่มนศุกล

(2543) มนตรีรัตน์ ชูพินิจ (2540) ที่พบว่านิสัยการเรียนของผู้เรียนด้านการหลักเลี่ยงการผิดเวลา วิธีการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงวงกตต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการศึกษานี้ได้ใช้ข้อคำถามเพื่อวัดระดับของนิสัยในการเรียนทั้งหมด 13 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามต่อไปนี้

- การเข้าชั้นเรียน
- การเข้าชั้นเรียนสาย
- การซักถามอาจารย์ในชั้นเรียน
- การตอบคำถามอาจารย์ในชั้นเรียน
- การใช้เวลาว่างในมหาวิทยาลัยบททวนบทเรียนด้วยตนเอง
- การทบทวนบทเรียนที่บ้าน/หอพักด้วยตนเอง
- การทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองโดยทำให้มหาวิทยาลัย
- การทำการทิ้งที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองโดยทำให้ทิ้ง/หัก
- การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ที่มหาวิทยาลัย
- การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ที่บ้าน/หอพัก
- การสอบตามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาทั้งภูมิปัญญา ใจจากผู้สอน โดยสามารถออกหัวข้อเรียน
- ก่อนสอบวิชาบัญชีมีการอ่านหนังสือ/ ทำแบบฝึกหัด ทบทวนความรู้ด้วยตนเอง
- ก่อนสอบวิชาบัญชีมีการอ่านหนังสือ/ ทำแบบฝึกหัดร่วมกับเพื่อน ๆ

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า มีปัจจัยหลายประการมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบหลักคือ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับตัวบัญชี และองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวบัญชี โดยตามการสรุปเป็นปัจจัยในแต่ละองค์ประกอบ แผลมีรายละเอียดคงที่ก้าวต่อไป

1. องค์ประกอบด้านสภาพของนักศึกษา

1.1 เพศ

1.2 สาขาวิชาที่กำลังศึกษา

1.3 ระดับคะแนนวิชาบัญชี

1.4 ข้อมูลการศึกษาในอดีต

1.4.1 สาขาวิชาที่สำเร็จจากสถาบันการศึกษาเดิม

1.4.2 ผลการเรียนจากสถาบันการศึกษาเดิม

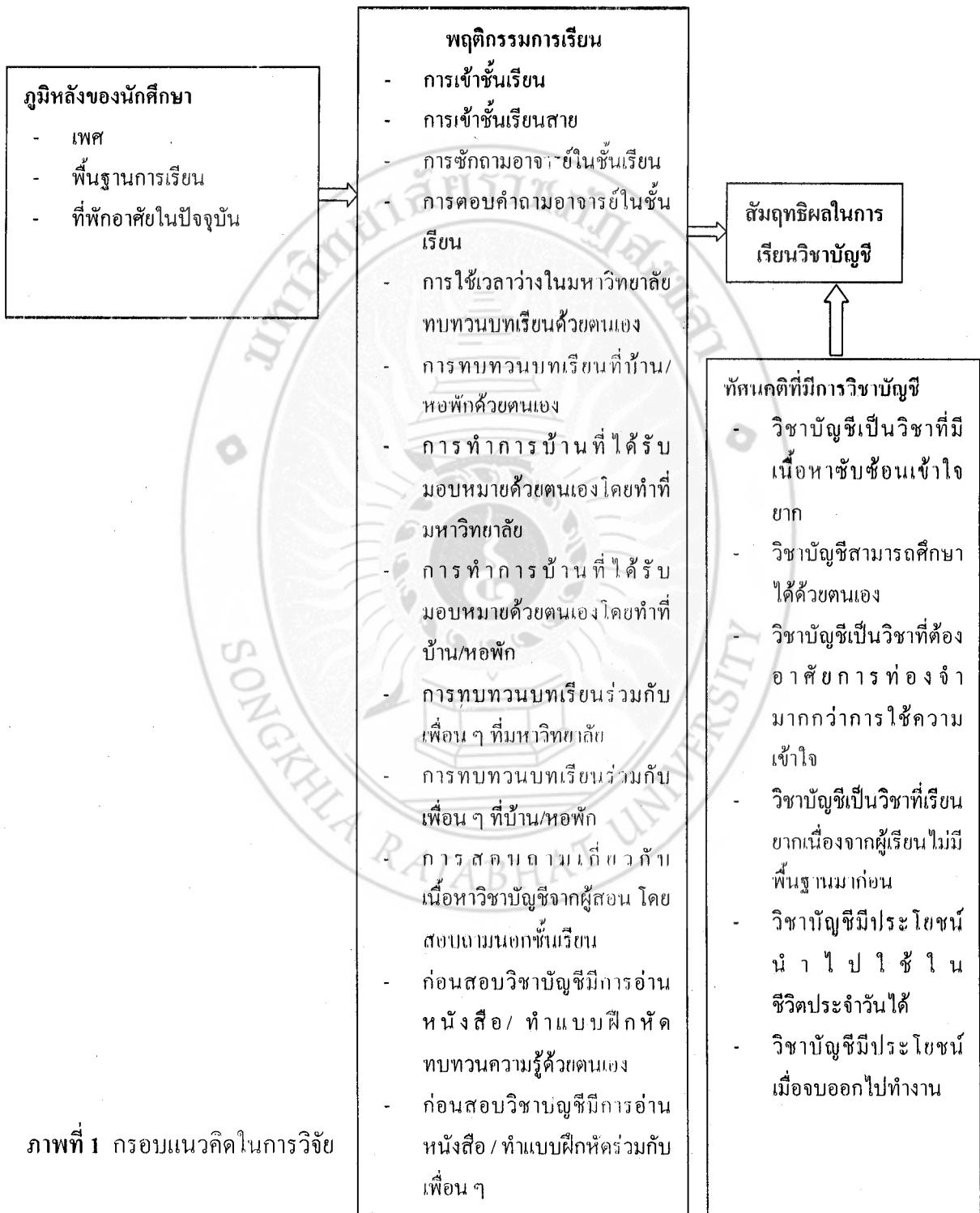
2. องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคม
 - 2.1 สถานที่พักปัจจุบัน
3. องค์ประกอบด้านทัศนคติและพฤติกรรม
 - 3.1 ทัศนคติต่อการเรียน
 - 3.2 พฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชี

ซึ่งผู้วิจัยจะนำปัจจัยที่ทบทวนมาและปัจจัยที่ผู้วิจัยคาดว่าจะมีอิทธิพลข้างต้นไปสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยต่อไป

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่ามีปัจจัยใดๆ ประการที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการซึ่งได้นำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย แสดงได้ดังภาพที่ 1

2.4 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

เพื่อให้การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของพฤติกรรมการเรียนต่อสัมฤทธิ์ผลการเรียน : ศึกษากรณีการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดนิยามศัพท์ปฏิบัติการต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียน หมายถึง ลักษณะหรือวิธีการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาบัญชี เช่น พฤติกรรมการเข้าเรียน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อน และการสอบถามอาจารย์นอกชั้นเรียน

2. สัมฤทธิ์ผลในการเรียน หมายถึง ระดับเกรดวิชาบัญชีของนักศึกษา ซึ่งมี 8 ระดับ ได้แก่ A, B⁺, B, C⁺, C, D⁺, D และ E ซึ่งการพิจารณาว่าเป็นนักศึกษาระดับสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาบัญชีหรือไม่นั้น ในที่นี้พิจารณาจากการที่นักศึกษาสอบผ่านวิชาบัญชีในระดับเกรด C⁺ ขึ้นไป

3. นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ หมายถึง นักศึกษาในทุกสาขาวิชาที่ต้องเรียนวิชาการบัญชี 1 และการบัญชี 2 ตามเงื่อนไขโครงสร้างหลักสูตรของคณะในภาคปกติ ระดับปริญญาตรี 4 ปี และเป็นนักศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชาการบัญชี 1 (3521101) มาแล้ว

4. ทัศนคติที่มีต่อวิชาบัญชี หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อวิชาบัญชีว่าดี หรือไม่ดี ชอบหรือไม่ชอบอย่างไรบ้าง ได้แก่ ความยากง่ายของวิชาบัญชี และประโยชน์ของการเรียนวิชาบัญชี

5. ภูมิหลังของนักศึกษา หมายถึง ปัจจัยพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา ได้แก่ เพศ พื้นฐานการเรียน และที่พักอาศัยระหว่างการศึกษา

6. พื้นฐานการเรียนของนักศึกษา หมายถึง นักศึกษามีพื้นฐานการเรียนอย่างไรก่อนเข้าเรียนในระดับปริญญาตรี เช่น จบการศึกษาสายสามัญ สายอาชีพ เป็นต้น

7. การเข้าชั้นเรียน หมายถึง นักศึกษาได้เข้าเรียนวิชาการบัญชี 1 ตามตารางเรียนมากน้อยแค่ไหน รวมทั้งการเข้าชั้นเรียนสายว่าเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

8. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน หมายถึง นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างไรบ้าง ได้แก่ การซักถามอาจารย์ในชั้นเรียน และการตอบคำถามอาจารย์ในชั้นเรียน

9. การทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง หมายถึง นักศึกษาได้ทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง อย่างไรบ้าง ได้แก่ การใช้เวลาว่างในมหาวิทยาลัยทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง การทบทวนบทเรียนที่บ้าน/ หอพัก ด้วยตนเอง การทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง โดยทำที่มหาวิทยาลัย การทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายตนเองโดยทำที่บ้าน / หอพัก ก่อนสอบวิชาบัญชี มีการอ่านหนังสือ / ทำแบบฝึกหัดทบทวนความรู้ด้วยตนเอง

10. การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ นักศึกษาได้ทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ อาย่างไรบ้าง ได้แก่ การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ทีมสาขาวิชาลัพย์ การทบทวนบทเรียนกับเพื่อน ๆ ที่บ้าน / หอพัก ก่อนสอบวิชาบัญชีมีการอ่านหนังสือ / ทำแบบฝึกหัดร่วมกับเพื่อน ๆ

11. การสอบถามอาจารย์นอกชั้นเรียน หมายถึง นักศึกษาได้มีการสอบถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาบัญชีจากผู้สอน โดยสอบถามนอกชั้นเรียนมากน้อยเพียงใด

2.5 สมมติฐานในการวิจัย

1. องค์ประกอบด้านสถานภาพของนักศึกษา

- 1.1 เพศแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
- 1.2 สาขาวิชาที่กำลังศึกษาแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
- 1.3 ระดับคะแนนวิชาบัญชีแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
- 1.4 สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษากลางสถาบันเดิมแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
- 1.5 ผลการเรียนจากสถาบันการศึกษาเดิมแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

2. องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคม

- 2.1 ลักษณะที่พักอาศัยแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

3. องค์ประกอบด้านทัศนคติและพฤติกรรม

- 3.1 ทัศนคติต่อการเรียนแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
- 3.2 นิสัยการเรียนแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน
- 3.3 ทัศนคติต่อวิชาแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน